

پناهندگی در کلیسا؛ تخطی از قوانین آلمان

پناهندگی در کلیسا؛ تخطی از قوانین آلمان

سازمانهای مسیحی، هرچه بیشتر متقاضیان پناهندگی در معرض خطر اخراج را، زیر نام “پناهندگی در کلیسا” می پذیرند. در این اواخر شمار این گونه پناهجویان افزایش یافته و وزیر داخله آلمان خواستار گفتگو در این مورد شده است.

در دهه ۱۹۹۰، به ویژه از زمان تشدید قانون پناهندگی در سال ۱۹۹۳، میزان “پناهندگی در کلیسا” در آلمان افزایش مشابهی داشته است.

به نوشته دویچه وله آلمان، پناه جستن در کلیسا حتی در قرن چهارم میلادی وجود داشته است، اما با ایجاد نظام ها و دولت های مبتنی بر قانون، این گونه پناهندگی اهمیت خود را از دست داده و در قرن های ۱۸ و ۱۹ میلادی در بسیاری از کشورها از بین رفت و قوانین جدیدی که در کلیساها در سال ۱۹۸۳ صادر گردیدند، “پناهندگی در کلیسا” دیگر به گونه رسمی وجود ندارد.

امروزه در جمهوری آلمان فدرال، هرکسی که یک فرد را در کلیسا پناه بدهد، از قوانین معتبر تخطی می کند. مقامات می توانند به طور قانونی پناهندگان را از کلیساها بیرون کنند. با این وجود کلیساها در آلمان به “پناهندگی در کلیسا” به عنوان “کمک در راه برقراری صلح و حفظ ارزش های اساسی جامعه” اشاره می کنند.

اسقف های کاتولیک، در اعلامیه ای که در آگست ۲۰۱۵ منتشر کردند، «پناهندگی در کلیسا» را آخرین امکان عنوان کرده و هشدار دادند که در رابطه با این «امکان ارزشمند» باید دقت و توجه زیاد صورت گیرد. «پناه دادن در کلیسا» در این سند، «یک شکل نافرمانی مدنی و عاری از خشونت» خوانده شده بود.

اداره فدرال آلمان در امور مهاجرت و پناهندگی در سال ۲۰۱۵ در مورد یک شکل جدید همکاری در قبال «پناهندگی در کلیسا» با کلیساها موفقیت کرد.

به اساس این توافق نمایندگان کلیساها باید امکان آن را داشته باشند که در موارد انفرادی دوسیه پناهجو را بار دیگر از سوی اداره فدرال مورد بررسی قرار بدهند، و بهتر خواهد بود که این کار قبل از آن صورت بگیرد که یک فرد به عنوان پناهنده در کلیسا پذیرفته شود.

وزیر داخله آلمان خواستار گفتگو است

توماس دیمیزیر وزیر داخله آلمان فدرال موضوع «پناهندگی در کلیسا» را قابل بحث می‌داند. او در مصاحبه با «فونکه» گفته است که میزان اینگونه پناهندگی «بیشتر از حد انتظار» بالا رفته است. دیمیزیر گفته است که اداره های فدرال و ایالتی باید در این رابطه با کلیساها صحبت کنند.

دیمیزیر تأکید کرده است که این یک موضوع حساس است. او افزوده است: «کلیسا می تواند مهربان باشد، اما دولت باید مبتنی بر عدالت باشد.»

دیمیزیر یاد آور شده است که کلیساها باید مطابق با توافقات، در رابطه با هر مورد مراجع مسئول دولتی را مطلع سازند. او انتقاد کرده است که این توافق متأسفانه دیگر عملی نمی‌گردد. به گفته وی کلیساها بر مسئولیت انسان‌دوستانه خود اتکاء می‌کنند، در حالی که در بررسی های دولتی نیز جنبه های بشر‌دوستانه مد نظر گرفته می‌شوند.